

Obrtnija.

Poslopje obrtnih šol v Ljubljani.

(Dalje.)

Stranišča dosti neugodno situvana zlasti preveč oddaljena od prostorov glavnega trakta.

Stranišča tako pri stanovanju šolskega sluge, kakor pri stanovanju ravnatelja neugodno umeščena. Stranišče pri stanovanju šolskega sluge ima sekundarno osvetljavo iz mostovža na kateri okno usti.

Ravnateljevo stanovanje nima shrambe za jedi.

Jednaki nedostatek je pri stanovanju šolskega sluge. V skupni dispoziciji vplivajo neugodno ozki (4.20 m) rizaliti, v katerih se nahajajo stransko stopnjišča v glavnem pročelju. Kljub temu, da sta prirejena dva dvorišča, ne bilo bi mogoče poslopje z ozirom na lego koridorov in na vtesneno skupno stranišče izdatno prezračevati.

Ad B. Prostori za mizarstvo, rezbarstvo in strugarstvo so vrejevi v enem poslopju. Neugodno je, da je projektant ločil delavnice za mizarje po vhodu v poslopje. Kuhinja za lim situvana onstran hodnika in preveč oddaljena od mizarske delavnice na desnej vhoda. Ugodnej bi bilo umeščenje strugarstva poleg mizarskih delavnic. (Kakor program določuje).

Poslopje za mehanično-tehnično stroko in za elektrotehniko primerno dobro razdeleno.

Istotako poslopja za podobarstvo.

Situacija posameznih gori navedenih objektov ugodna zlasti z ozirom na promet do posameznih poslopij, tudi glede razširjenja zavoda.

Projekt „Labor“ navaja v generalnem proračunu po kubičnem zazidanju prostorov skupni strošek na 480.000 K.

Projekt „Obrtnikom v izobrazbo in pomoč“.

Ad A. V glavnem poslopju, katero je z ozirom na razdelitev in uredbo prostorov ugodneje projektovano, so umeščeni vsi prostori, ki imajo služiti skupnemu poduku. Atelije za umetno vezenje in čipkarstvo imajo posebni dohod. Risalne dvorane, kakor tudi gori navedeni atelije so proti severu situvani. Prostori po določenem programu zadostujejo tako glede števila, kakor tudi glede zahtevnega obsega.

Hodnika praktično prirejena ter stranišča ugodno umeščena.

Nasprotno pa je dvigalo neugodno in ne konstruktivno situvano. Stanovanje ravnatelja ugodno situvano glede posameznih sob in glede njih mejsebojne zveze. Neugodno pa je, da je vhod skozi vestibul, ki služi skupnemu dohodu k oddelku za umetno vezenje v omenjenem ravnateljevem stanovanju. Jednaki nedostatek se ponavlja pri hišnikovem stanovanju.

Pogreša se kabinet za sluge poleg uhoda.

V situaciji tega poslopja napravlja neugodni utis prizidek glavnega trakta pri desnem krilu. Prireditel stranskih traktov navpično na glavni trakt je označiti

kot ugodna tako glede komunikacije, kakor glede svetlobe in prezračevanja.

Ad B. Prostori za mizarstvo, rezbarstvo in strugarstvo ne dosti ugodno rešeni, ker so delavnice mizarjev ločene, kuhinja za lim preko hodnika, kakor v prejšnjem projektu neugodno umeščena. — umestnejše bilo bi le-to med ali v prostoru zvezanih delavnic umestiti, — sicer pa je preskrbljeno za vse predpisane prostore.

Prostor za strugarstvo ni, kakor je v programu določeno, situvan v zvezi z mizarskimi delavnicami.

Oddelek za podobarstvo in pletarstvo je jako neugodno rešen in v posebnem ločenem poslopju umeščen.

Prostorov za shranjevanje materiala za podobarstvo dasiravno ni v programu naveden, bi ne bilo mogoče prirediti.

Oddelek za mehanično-tehnične stroke v posebnem poslopju umeščeni prostori zadostujejo predpisom programa.

Dislokacija prostorov dosti neugodna zlasti radi tega, da bi ne bilo mogoče dosti ugodno umestiti vretena in transmisije, na katere bode vendar treba misliti.

Sicer pa s spremembami rabljivo.

Objekt za elektrotehnični oddelek.

Ureditev prostorov in dispozicija istih jako neugodno rešena. Vhod k prostoru za modele skozi prostor, ki je namenjen za shranjevanja materiala, kar je nedopustno.

Kovačnica nezadostna 6.00/2.35 m, kar sploh ne zadostuje.

Splošna situacija ni ugodna radi tega ker so posamezni oddelki po nepotrebnem porazdeljeni v posebnih poslopijih, kar pri tem projektu povzroča ta nedostatek, da bi ne bilo mogoče v prihodnjosti v slučaju potrebe zavod primerno razširiti.

Generalni proračun po zazidani površini 449.220 K 60 vin.

Projekt: Ljubljana-Praga.

Ad A. Glavno poslopje, ki je namenjeno za prostore ki imajo služiti skupnemu poduku in skupni porabi je urejeno v enakem smislu kakor preje omenjeni (drugi) konkurenčni projekt vendar ima boljšo razvrstitev.

Vsi šolski prostori dobro dostopni in v polnem številu kakor jih program zahteva. Dohod k atelijeju za umetno vezenje in čipkarstvo popolnoma ločen.

Stranišča dobro situvana, tudi glede ločenega oddelka za učitelje preskrbljeno, koridori primerni dobro situvani, vendar pa ne zavzemajo nepotrebno veliko prostorov, so dobro prezračljivi. (Konec prih.)

Kmetijstvo.

Gnojitev vinogradov.

Trta le tedaj rodi, če se ji dobro gnoji. Razen tega pa napadajo različne bolezni slabo trsje vedno v

večji meri kakor močno. Vinogradom se vsako leto vzamejo velike množine rudninskih snovij, vsled razzebljenja in razkroja se jih pa le malo vrača.

Po nekterih krajih se ni več izdatno gnojilo, kar pomnijo. Zemlja je zato oslabela, trsje opešalo. Tej nepriliki odpomoremo z dobro, uspešno gnojitvijo, o čemer hočemo tukaj bolj na kratko, pa jedrnato spregovoriti.

Če bi kdo tu napisanemu navcdilu o uspešni gnojitvi vinogradov ne verjel, se lahko sam prepriča na svoje oči o resnici, če se le potruđi v Maribor ali v Gradec na deželna poskušališča. Tudi pojasnila so vsakomur drage volje na razpolago.

Po nekod se še prav pogosto gnoji s „plastjem“ (vejevje, zvezano s protjem). Ne glede na nedostatek, da tako pognojene korenine rade plesnijo, se v plastju naseljuje tudi vsakovrsten mrčes, kakor miši, hrošči itd.

Pri vsem tem pa je plastje majhne gnojilne vrednosti; bolje se rabi za drenažo v težki zemlji.

Poglavito gnojilo za vinograde je in ostane navadni živinski gnoj, ki trohneč daje zemlji rodne moči in množi toplino. Zemlja sama se rahlja, v njej nahajajoče se snovi se razkrajajo, voda se dovaja v večji meri.

Rodno moč pa zvečamo tudi, če gnojimo z mešancem, kateremu primešamo straniščenika.

Pri vsakem gospodarstvu, in če je še tako majhno, naj se spravljajo smeti na kup, kamor se mečejo tudi tropeli, pepel, tnalovina, blato, glina, človeški in živalski otrebki, drob iz apnenic, pesek itd.

Tak kup se čez leto večkrat premeče, da se vse te tvarine do dobra premešajo in bolje prepere. To je, rekel bi, „zlato gnojilo“ za trsje.

Kdor vinograde gnoji z živinskim in drugim živalskim gnojem, naj to stori vsako drugo leto. Če tega ne zmore, tedaj vsako tretje, četrto leto. Gnoj naj se, če le mogoče, že jeseni med trsjem raztrosi in v zemljo spravi.

Koder pa živalskega gnoja do cela primanjkuje, tam se mora seči po umetnih gnojilih, katera imajo še to prednost, da naglo delujejo.

Pa tudi kot pomožna gnojila vrlo učinkujejo; tako na pr. superfosfat in Tomasova žlindra, ker imata v sebi fosforovo kislino; potem žveplenokisli kalij in navadni pepel kot nadomestek za kalijeve spojine; potem žveplenokisli amon in čilski soliter kot dušičnati gnojili.

Navadno se jemlje za nadomestitev fosforove kisline Tomasova žlindra; le v težkih ilovnatih zemljah bomo s superfosfatom bolje pogodili. Tomasova žlindra ni le cenejša, ampak tudi dalj časa vpliva. Pa še drugo prednost ima, ker je v nji 30 do 40 % apna. Mnogo štajerskih vinogradov živo potrebujejo apna, brez katerega druga gnojila nimajo pomena.

Ako natrosimo Tomasove žlindre, pognojimo z apnom, in trsje dobiva svoj redni živež.

(Konec prih.)

Kmetijske raznoterosti.

Premogov pepel kot gnoj. Kjer mnogo kurijo s premogom, imajo veliko premogovega pepela. Znano je, da je pepel od drv dobro gnojilo. Ali bi se dal porabiti za gnoj tudi premogov pepel? Ta pepel ima v sebi 0.2 odstotka fosforove kisline, 0.2 odstotka apna, ogljika pa okoli 70 odstotkov. Zato premogov pepel ni dober gnoj za visoke in sušne travnike, pač pa za mokre, na katerih raste veliko kisle trave. Taki travniki se dajo s premogovim pepelom zdatno zboljšati. V ta namen se naj pepel pozno v jesen potrosi po travniku.

Če kokoši pri pesenju črevo izpade. Če kokoš predebela jajca nese, se rado zgodi, da ji izpade črevo. To se mora hitro popraviti. Črevo, ki visi ven, se mora z gobo, namočeno v mlačni vodi, osnažiti, potem ga namazati z oljem in previdno s prstom spraviti notri. Nato se kokoš zapre in je paziti nanjo, kadar zopet znese jajce. Večkrat črevo na novo izpade, če je tudi jajce manjše, pa vselej treba tako postopati, kakor rečeno. S časom bo to prenehalo.

Kako pripravljamo seme za setev? Včasih je prav, da namakamo seme v vodi ali drugih raztopninah, predno ga sejemo. Namakanje semen v vodi se priporoča pri semenih, ki imajo trdo kožico, in katera zaradi tega težko in počasi kalé, kakor na pr. pri pesi, turščici itd. Namočeno seme pa mora priti v dosti vlažno zemljo, sicer se kaj lahko zasuši. Ravno tako se tudi lahko zgodi, če nastopi po setvi suho vreme, ali če je bilo seme vsejano v suho zemljo. Zaradi tega se namakanje semen v vodi ne more povsod priporočati; dobro pa je takrat, kadar nam je podsejati prazna mesta na njivah, kjer prva setev ni izhajala. Tako na pr. pri turščici, ako je treba podsejati. Namakanje semen v gnojnici, kakor se to po nekaterih krajih godi, je brezuspešno in celo škodljivo. S tem mislijo, da se bo kal močnejše razvijala, ako bo namočeno v gnojnici; pa temu ni tako. Gnojnica ne more pomnožiti redilnih snovi v zrnu, mlade koreninice pa tudi ne morejo sprejemati gnojnice, s katero je napojena semenska kožica, ker ne rastejo okoli semena, temveč se razvijajo navzdol v zemljo. Zgodilo se je že večkrat, da so tako pripravljena semena segnila v zemlji.

Kako zabranimo pšenico smetljivosti? Da zabranimo pšenico smetljivosti, namakamo jo v raztopnini modre galice (bakrenega vitrijola). To raztopnino napraviš, ako vzameš na vsak hektoliter vode pol kilograma modre galice; to raztopnino imenujemo pol odstotno. V enem hektolitrju take raztopnine moramo namočiti poldrugi hektoliter pšenice. Ako rabimo za setev 3 hl pšeničnega semena, potem je treba za namakanje 2 hl raztopnine. To napraviš, ako vliješ v kadico 2 hektolitra (200 litrov) vode in raztopiš v njej 1 kilogram modre galice. Ko si zapazil, da se je galica raztopila, pomešaj celo raztopnino, da je povsod jednako močna. Nato vsuj 3 hl pšenice v kadico in jo pusti notri, da se namaka celih 12 ur. Ako si raztopnino dobro napravil, mora tekočina stati za dlan visoko nad pšenico. V raztopnini se mora pšenica večkrat premešati. Predno vzamemo pšenice iz kadice, odstraniti moramo vse tisto zrnje, ki je splavalo na vrh, ker je to smetljivo in nerabno. Najbolje storimo, da namakamo pšenico čez noč; drugo jutro jo vzamemo iz kadi ter jo zelo tanko razgrnemo po tleh (na pr. na podu), da se osuši, predno jo sejemo. Razgrnjeno pšenico je dobro nekolikokrat premešati in obrniti z grabljami, da je prej suha. Namakati pa moramo le dobro ohranjeno zrnje; pri poškodovanem, počenem ali strtem zrnju se zgubi kaljivost, če ga toliko časa namakaš. Paziti moraš tudi na to, da raztopnino prav napraviš, t. j., da potrebno množino galice stehtaš, vodo pa odmeriš, kajti sicer se rado zgodi, da je raztopnina premočna, ali pa preslaba. Premočna raztopnina škoduje, preslaba pa ne izda nič. Ažo se ravnaš po tem navodilu, imel bodeš dobre uspehe; ako pa bodeš delal površno in nepremišljeno, kar potem ni čuda, da si po-

meri z ozirom na šolskega slugo neprimerno, majhno, ono pa primerno veliko, sicer pa bi se dalo ugodnejše razdeliti.

Poslopje ima vse prostore, katerih se po programu zahteva, dvigovalo dobro centralno situvano.

Atelije, risalne dvorane proti severu v potrebnem številu in dobro situvane.

Ad B. Poslopja za mizarstvo, rezbarstvo, strugarstvo in pletarstvo.

Prostori kakor program zahteva preskrbljeni za mizarstvo, vse potrebno dobro razdeljeno, izvzemši kuhinje za lim, jednaki nedostatek kakor pri prejšnjih projektih vendar bi se dal ta nedostatek z zamenjavo prostorov garderobe laglje je odstraniti, kakor pri prejšnjih projektih. Ugodna je umestitev strugarske delavnice poleg mizarske delavnice, kakor program zahteva. Sploh je cela uredba tega objekta ugodna ter razdelitev dokaj boljša nego pri drugih dveh projektih.

Prostori ali atelije za podobarstvo niso v tem poslopiju ali v posebnem pavilonu, kakor pri drugih projektih, ampak v I. nadstropju glavnega poslopja. I. nadstropje ni za oddelek pripravno, vendar bi se dalo ta nedostatek s tem in brez težav odstraniti, ako bi se premestili prostori tega oddelka v pritličje, ravnateljstvo stanovanje in nad istim se nahajajoča se risalnica v višje nadstropje.

Oddelek za mehnično-tehnično stroko ter za elektrotehniko.

Ta oddelka sta umeščena oba v enem poslopiju v dveh pritličnih, vertikalno se stekajočih traktih, imata vse prostore, ki so dobro dostopni in primerno dobro razvrščeni, ter zadostujejo tudi kolikor se splošnih določb tiče.

Razvrstenje prostorov je, dasiravno zavzema več prostoravnega, je to v drugih projektih ugodnejši, ker se dajo strojne naprave, katerih bode potreba z ozirom na potrebno gonilno moč, lažje je v tem slučaju izpeljati, kakor pri drugih projektih.

Splošna situvacija poslopja zavzema sicer veliko prostora, vendar se da s premembami doseči prostor za razširjenje zavoda.

Po presojanju teh treh projektov je porota zadobila mnenje in prepričanje, da sta projekta z naslovi „Obrtnikom v obrazbo in pomoč“ in „Ljubljana-Praga“ rešila dano nalogo relativno bolje kakor projekt „Labor“, in sicer iz razlogov, navedenih pri presoji vsakega projekta posebej.

Izmed projektov „Obrtnikom v obrazbo in pomoč“ in „Ljubljana-Praga“ je kot boljši spoznal bil drugi t. j. z naslovom „Ljubljana-Praga“ in sicer ker je po vsem rešitev posameznih objektov boljše jasna in organska nego ona prejšnjega projekta.

Stroški, ki so v prvih dveh slučajih proračunjeni generelno in sicer pri Labor na 480 000 kron — vin.

Obrtnikom v obrazbo in pomoč	. 449.220	„ 60	„
Ljubljana Praga 478.747	„ —	„

ne morejo biti v tem slučaju merodajni, ker se ne more o njih zanesljivo soditi, ker bi spremembe v slučaju, če bi se po enem ali drugem projektu stavba vršila, tudi na končne svote vplivale.

Porota je pred sklepom in odločenjem glede priznanja daril še jedenkrat preskusila vse tri projekte na vrednost njih vsebine, a glede tega v kolikor so zadostili določbi razpisanega programa ter je po tem dal predsednik na glasovanje: kateri projekt je relativno najboljše dano nalogo nalogo rešil.

Člani porote soglasno sklenejo, da projekt z geslom „Obrtnikom v obrazbo in pomoč“ in „Ljubljana-Praga“.

Ker pa po konkurenčnih predpisih društva avstrijskih inženjerjev in arhitektov se morajo razpisane nagrade razrediti po vrsti njih vrednosti, dá predsednik na glasovanje: kateremu projektu iz navedenih dveh je priznati prvo darilo 800 kron.

Porota sklence soglasno: projektu „Ljubljana-Praga“, drugo darilo 400 kron prizna porota soglasno projektu „Obrtnikom v obrazbo in pomoč“.

Glede vprašanja ali je priporočiti jeden ali drugi projekt v izpeljavo sklence porota na to dano vprašanje svojega predsednika soglasno:

Da brez bistvenih potrebnih sprememb ne more nobeden projekt v izpeljavo priporočiti, ker niso nalogo v vsakem oziru tako rešili, da bi se zgradba po njih izvršiti.

Po storjenem glasovanju in priznanju daril in ko so člani porote še konstatovali, da so zavitki z naslovi neporušeni je predsednik porote otvoril zavitek z geslom „Ljubljana-Praga“ ter je konstatoval kot projektanta.

Karol Holinsky, stavitelj in arhitekt Emanuel Lehky, uradno pooblaščen stavbenik v Pragi.

Avtorjem projekta: Obrtnikom v izobrazbo in pomoč je bil konstatovan: Franc Kaudela, arhitekt in stavbenik v Ljubljani.

Ob enem pa porota sklence, da prepušča gospodu županu deželnega stolnega mesta Ljubljane, da anonimnemu udeležencu ki je začetkom zapisnika omenjen, če se oglasi potrebno pojasnilo dá, oziroma neotvorjeni zavitek sprejme, da iz njega vsebine naslov konstataje.

Po tem se zapisnik sklence in podpiše z dostavkom, da je prirediti razstavo došlih projektov v smislu določil navajanih konkurenčnih pravil vsaj teden dnij.

Predsednik porote: A. Senekovič l. r. Člani porote: A. Klinar, Ivan Šubic, Ivan Duffe, Filip Supančič l. r.

Gnojitev vinogradov.

(Konec.)

V težkih zemljah, osobito če so apnene, jemljemo superfosfat, ker se lažje vleže in prej deluje.

Pri mnogoterih naših zemljah pa apna tako primanjkuje, da ga s Tomasovo žlindro ne moremo primerno nadomestiti. V takih slučajih se poslužujemo živega apna. Najbolje je, če ga jeseni na več krajev v vinogradu kupoma nanosimo. Čez zimo ga zračna vlažnost sprasi, ter se spomladi lahko raztroši. Koliko ima vinograd apna v sebi, določi preskušališče v Ljubljani zastonj.

Pri tej gnojitvi se rabi 12 do 1400 *kg* apna na hektar.

Izmed kalijevih gnojil naj se jemlje samo žveplenokisli kalij in tam, kjer mogoče, tudi navadni pepel.

Vseh nečistih kalijevih solij, katere škodujejo rastlinstvu, se je izogibati. Tako n. pr. kajnita, ki zemljo le oškrlupi in je vsled voznine dražji kakor čista sol. Pri pozneje navedenih mešanicah se kalij nadomestuje z 8 do 10krat toliko pepela.

Dušičnata gnojila za naše potrebe sta: žveplenokisli amon in čilski soliter.

S prvim naj se gnoji že jeseni, ker se ni bati, da bi se po deževju prehitro porazgubil; z drugim pa gnojimo malo prej, preden začne brstje poganjati, deloma pa 3—4 tedne potem, ko ozeleni. Če hočemo doseči popolen uspeh, moramo od vseh priporočenih gnojil vzeti primerno množine.

Ne priporoča pa se, gnojila poprej mešati, ampak potrosi se drugo vrhu družega in se zagrne. Tudi pepel in Tomasova žlindra se morata posebej trositi. Gnojimo najbolje tedaj, kadar jeseni prašimo. Potrošena gnojila naj se takoj 30 do 40 *cm* globoko podkopljejo, da so tem bliže koreninam.

Jesensko gnojenje se zato priporoča, ker zimska mokrota razkrojena gnojila enakomerno razpeljuje.

Tam, kjer se jeseni ni gnojilo, naj se to stori v prvi spomladi.

Med vrstami delati luknje in gnojila vanje sipati z namenom, da bi jih dež sčasoma razdelil, ni pametno, ker je prepočasno.

Ker pa se korenine okoli trsja na vse kraje enakomerno razširjajo, se priporoča, gnojila kar mogoče enakomerno trositi.

Pri saditvi trsja naj se ne gnoji. Le pri rigolanju je dobro na hektar podkopati 12 *q* Tomasove žlindre, ker se tako trtam priskrbi zaloga živil.

Prvo leto dela trta korenine iz svojih moči; šele drugo leto začne delovati korenine. Pač pa je dobro sajenkam pridevati dovolj mešanca in šele drugo leto pognojiti z živalskim gnojem.

Koder imajo malo hlevskega gnoja, naj tako-le ravnajo:

1. leto: hlevski gnoj ali deloma straniščnik, pomešan s šoto.

2. in 3. leto: pri zemljišču, revnem na apnu, na 1 hektar 20 *q* apna 400 *kg* Tomasove žlindre, 200 do 250 *kg* žveplenokislega kalija (s 95 %) in 400 *kg* žveplenokislega amona. Pri peščenoilovnatem zemljišču se sme

manj kalija dati; enako tudi pri takih zemljiščih, ki so nastala iz razkrojenega gnoja ali granita.

Pri apnenih težkih zemljiščih se da 300 *kg* superfosfata, 200 *kg* žveplenokislega kalija, 400 *kg* žveplenokislega amona. Namesto zadnjega se lahko vzame spomladi v dveh rokih 250 *kg* čilskega solitra.

Tam, kjer imajo dovolj hlevskega gnoja, naj vsako drugo leto z njim gnoje, v letu vmes pa se potrosi polovica navedenega umetnega gnoja.

O prednosti gnojitve z zelenjem, katera obstoji v tem, da se sejejo dušik nabirajoče rastline, kakor grašica, detelja itd., in se pravočasno podkopljejo, niso strokovnjaki še edini. Mi smo proti tej gnojitvi. Seveda se s podkopavanjem imenovanih rastlin zemljišče rahlja in gnoji, a rast detelje in grašice uspeva vendarle na račun trsja. Posebno pa se bo zguba po sušnem opazila v prihodnjem letu.

Vse kaj družega je, če zemljišče, katero hočemo pripraviti za sajenje trsja, gnojimo z zelenjem. Tukaj je to umestno.

Na nekaj naj še opozorimo. Kako se umetna gnojila najzanesljiveje in najbolje kupujejo? Zadržno in nič drugače. Zbere se nekaj vinščakov, in ti blago skupno naroče pri kaki znani pošteni tvornici ali trgovini. Pri naročitvi naj se zahteva poročilo za dobro blago. Potem se od blaga vzame za preskušnjo nekoliko ter se pošlje preskušališču. Tam se blago preskusi. Ako se najde, da nima toliko v sebi, kakor je bilo pogojeno, tedaj mora trgovec ali tvorničar nedostatek povrniti. Stroški za preskušanje so tako majhni, da o njih še govoriti ni; sicer jih pa navadno poravna tvornica.

Poučni in zabavni del.

Okrajni zdravnik.

Povest. — Spisal Srečko.

(Dalje).

V.

Nekaj starega je tudi že to, da je prvi dan po veselici vsem udeležencem strašansko dolg čas. Tako tudi tedaj. Na Tomičevem vrtu gostovalo je drugi dan popoldne mnogo zaspanih, utrujenih gospodov, kateri so preplesali ali morebiti prepili božjo noč. V uradih so se dolgočasili sami sluge in eksekutorji. Vse drugo pa, kar je bilo višjega, zbralo se je na Tomičevem vrtu in si tam preganjalo krulečega „mačka“. Adjunkt, davkar, praktikant in trije dijaki so hrustali in trli na vso moč kisle kumarice in pili dolenjski cviček mešan z mineralno vodo. Zdravnik je zdehal in se pretegoval poleg Bernotija in učitelja. Sodnik pa je pil sam za se, kot najvišji duh.

Stara novost je, da so ljudje ob tacihi prilikah jako sposobni za vsakojako razpravljanje in močno vneti za govorniško umetnost. Prvi predmet je bila prošla vese-